

3. Marts 2011

I medfør af § 37, stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut skal jeg hermed fremkomme med følgende spørgsmål.

Spørgsmål til Naalakkersuisut: Hvilke planer har Naalakkersuisut, hvis man vil fastholde brug af lavtlønnet arbejdskraft i forbindelse med Alcoa-projektet i alene anlægsfasen og hvis projektet skulle opgives?

(Landstingsmedlemmer: Sivert K. Heilmann og Knud Kristiansen, ATASSUT)

Begrundelse:

Vi stiller det spørgsmål, da vi kan forstå, at arbejdsgiverforeningen ikke er enig i, at der skal blive forskellige lønsatser i forbindelse med anlægsarbejder ved vandkraftværker ved Maniitsoq og Godthåbsfjorden og senere ved aluminiumsmelteriet.

Der skal ikke herske tvivl om, at Atassut støtter hjemmehørendes deltagelse fra starten af anlægsprojekterne, men vi ved også, at selvom alle ledige skulle blive inddraget i anlægsarbejderne vil der blive behov for yderligere arbejdskraft udefra.

Vi kan ikke være uenige i vigtigheden af, at vi er med fra starten af anlægsarbejderne for at indhente erfaring og viden i sådanne anlægsarbejder. Hvis forhandlingerne mellem Alcoa og Naalakkersuisut på vegne af Inatsisartut skulle gå i vasken – som følge af uenighed om lønforholdene – og hvis arbejdspladser skulle mistes for de kommende 70 – 100 år – har Naalakkersuisut en plan A, B eller C?

Tilhængere og modstandere for aluminiumsprojektet har nu stiftet foreninger i Maniitsoq. Vi håber, at projektet vil inddrage disse foreninger aktivt i det videre oplysningsarbejde.

Med venlig hilsen

Medlemmer i Inatsisartut på vegne af ATASSUT